

॥ १ ॥ नोस्माकं राजा भव ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ शक्राणीमिद्राणी आर्ष आनुक् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इ० नै० एका० ११
 शल्य उवाच ऋषयोथा ब्रुवन्सर्वे देवाश्च त्रिदिवेश्वराः ॥ अयं वै न दुषः श्रीमान् देवराज्येऽभिषिच्यतां ॥ १ ॥ तेजस्वी च यशस्वी च धार्मिकश्चैव नित्यदा ॥ ते गत्वा त्व
 ब्रुवन्सर्वे राजानो भवपार्थिव ॥ २ ॥ सतानुवाच न दुषो देवानृषिगणांस्तथा ॥ पितृभिः सहितान् राजन्परीप्सन् हितमात्मनः ॥ ३ ॥ दुर्बलो हं न मेशक्तिर्भवतां परि
 पालने ॥ बलवान् जायते राजा बलं शक्रे हि नित्यदा ॥ ४ ॥ तमब्रुवन् पुनः सर्वे देवाः ऋषिपुरोगमाः ॥ अस्माकं तपसा युक्तः पाहिराज्यं त्रिविष्टपे ॥ ५ ॥ परस्परभयं
 घोरमस्माकं हिनसंशयः ॥ अभिषिच्य स्वराजेंद्र भव राजा त्रिविष्टपे ॥ ६ ॥ देवदानवयक्षाणामृषीणां रक्षसां तथा ॥ पितृगंधर्वभूतानां च क्षुर्विषयवर्त्तिनां ॥ ७ ॥
 तेज आदास्य सेपश्यन् बलवांश्च भविष्यसि ॥ धर्मपुरस्कृत्य सदा सर्वलोकाधिपो भव ॥ ८ ॥ ब्रह्मर्षीश्चापि देवांश्च गोपायस्व त्रिविष्टपे ॥ अभिषिक्तः सराजेंद्र ततो रा
 जा त्रिविष्टपे ॥ ९ ॥ धर्मपुरस्कृत्य तदा सर्वलोकाधिपो भवत् ॥ सुदुर्लभं वरं लब्ध्वा प्राप्य राज्यं त्रिविष्टपे ॥ १० ॥ धर्मात्मा स ततं भूत्वा कामात्मा समपद्यत ॥ देवो द्या
 नेषु सर्वेषु नंदनो पवनेषु च ॥ ११ ॥ कैलासे हिमवत्पृष्ठे मंदरे श्वेतपर्वते ॥ सत्ये महेन्द्रे मलये समुद्रेषु सरित्सु च ॥ १२ ॥ अप्सरोभिः परितो देवकन्या समावृतः ॥ न दु
 षो देवराजोऽथ क्रीडन् बहुविधं तदा ॥ १३ ॥ शृण्वन् दिव्या बहुविधाः कथाः श्रुतिमनोहराः ॥ वादित्राणि च सर्वाणि गीतं च मधुरस्वनं ॥ १४ ॥ विश्वावसुर्नारदश्च गंध
 र्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋतवः षट्च देवेन्द्रं मूर्तिमंत उपस्थिताः ॥ १५ ॥ मारुतः सुरभिर्वातिमनोज्ञः सुखशीतलः ॥ एवं च क्रीडतस्तस्य न दुषस्य दुरात्मनः ॥ १६ ॥ संप्रा
 णादर्शनं देवी शक्रस्य महिषी प्रिया ॥ सतां संहस्य दुष्टात्मा प्राह सर्वान्सभासदः ॥ १७ ॥ इंद्रस्य महिषी देवी कस्मान्मां नोपतिष्ठति ॥ अहं मिन्द्रोऽस्मि देवानां लोकानां
 च तथेश्वरः ॥ १८ ॥ आगच्छतु शची मत्संक्षिप्रमद्यनिवेशनं ॥ तच्छ्रुत्वा दुर्मना देवी बृहस्पतिमुवाच ह ॥ १९ ॥ रक्ष मां न दुषाद्रहंस्त्वामस्मि शरणंगता ॥ सर्व
 लक्षणसंपन्नां ब्रह्मंस्त्वं मां प्रभाषसे ॥ २० ॥ देवराजस्य दयिता मत्स्यंतं सुखभागिनीं ॥ अवैधव्येन युक्तां चाप्येकपत्नीं पतिव्रतां ॥ २१ ॥ उक्तवानसि मां पूर्वमृतां तां
 कुरुवै गिरं ॥ नोक्तपूर्वच भगवन् दृष्ट्या ते किंचिदीश्वर ॥ २२ ॥ तस्मादेतद्भवेत्सत्यं त्वयोक्तं द्विजसत्तम ॥ बृहस्पतिरथोवाच शक्राणीं भयमोहितां ॥ २३ ॥ यदु
 क्तासि मया देवि सत्यं तद्भविता ध्रुवं ॥ द्रक्ष्यसे देवराजान् मिन्द्रं शीघ्रमिहागतं ॥ २४ ॥ न भेतव्यं च न दुषात् सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ समानयिष्ये शक्रेण न चिराद्भवती म
 हं ॥ २५ ॥ अथ श्रुत्वा न दुषः शक्राणीं शरणंगतां ॥ बृहस्पतेरंगिरसश्चुक्रोधसन्वृत्तदा ॥ २६ ॥ इति श्रीमहा० उ० प० से० इंद्राणीभये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥